

Hellerup, den 29. november 2016

Advokatnævnets sekretariat
Kronprinsessegade 28
1306 København K

E-mail: klagesagsafdelingen@advokatsamfundet.dk

Vedr. Klage over advokat Boris Frederiksen for sagsførelse i ansvarssag pådømt i 2016 af Højesteret

Undertegnede ønsker at indklage advokat Boris Frederiksen for Advokatnævnet for hans sagsførelse i den 7 år lange ansvarssag mod undertegnede, som blev pådømt af Højesteret den 11. februar 2016.

Jeg blev frifundet for ledelsesansvar, som det også skete tilbage i 2014 ved Østre Landsret. Dommene vedhæftes.

Min klage vedrører to forhold. 1) Boris Frederiksens dokumenterbart urigtige påstande om materiale af afgørende betydning for sagen. Han bestred eksistensen af vigtige dokumenter. 2) Antydningen af belastende materiale mod mig via vidneførsel, hvor et vidne har taget materiale med og bliver udspurgt om det, uden at materialet fremlægges for retten og mig, således at vi den dag i dag ikke ved, om det blot var et blankt stykke papir, der skulle bruges for at få mig idømt erstatningsansvar for et momstab, som SKAT havde lidt ved egen skyld.

Min advokat gjorde under sagen gældende, at SKATs tab skyldtes SKATs egne forhold, fordi SKAT lod svindlerne løbe linen ud, selv om SKAT kunne have stoppet svindlen. Det tager retten ikke stilling til, fordi jeg ikke har handlet ansvarspådragende, men spørgsmålet om SKATs egne forhold kunne være blevet relevant, hvis Boris Frederiksen var lykkedes med at undertrykke dels oplysningerne om mit samarbejde med SKAT, dels oplysningerne om SKATs efterforskning og afdækning af svindlen, der skete, inden størstedelen af tabet var opstået. En undertrykkelse, der bl.a. blev undskyldt med "fejlkivering".

Primo 2011 oplyste Boris Frederiksen til retten, at SKAT ingen mulighed havde haft for at reagere, førend svindlen var afsluttet.

Primo 2012 oplyste Boris Frederiksen til retten, at SKAT ingen anledning havde haft til at foretage kontroller hos de virksomheder, der var indblandet i de handelskæder, sagen handlede om.

I sommeren 2012 oplyste Boris Frederiksen, at SKAT hverken havde haft anledning eller adgang til at reagere på eller kontrollere mistanker om svindel.

Min advokat bad Boris Frederiksen om at fremkomme med de oplysninger, der måtte være om, hvad SKAT havde foretaget sig.

I efteråret 2012 oplyste Boris Frederiksen til retten, at SKAT "loyalt" havde givet oplysninger, "i det omfang et sådant materiale eksisterer", og at SKAT "i sagens natur" ikke kunne komme med materiale, som ikke

eksisterede. Dette var en utvetydig benægtelse af et faktisk forhold, nemlig at der eksisterede materiale, som viste, at SKAT havde foretaget den nævnte efterforskning og afdækning af svindlen. (Det bemærkes, at SKATs advokat samtidig oplyste, at der dog fandtes noget (andet) internt materiale, hvilket materiale han nægtede at udlevere, samtidig med, at han forsikrede retten om, at han ønskede at oplyse sagen mest muligt. Den generelle erkendelse af eksistensen af internt materiale og den konkrete benægtelse af eksistensen af materiale om SKATs efterforskning og afdækning af svindlen er to forskellige ting).

I slutningen af 2012 kunne vi indlevere en række dokumenter, som vi var kommet i besiddelse af, og som viste, at SKAT meget tidligt havde en stærk mistanke om svindel og nedsatte en aktionsgruppe med deltagelse af blandt andre bagmandspolitiet og Boris Frederiksen til at følge svindelkomplekserne.

Faktum var således, at SKAT allerede et år inden sagens opstart havde svindlens hovedmand under overvågning og løbende kontrol, fordi SKAT vidste, at han næsten kun indgik i handler med forbindelse til moms svindel. SKAT vidste fra sagens start, hvem der handlede med hvem, og fik en "bestemt formodning" om, at der var tale om svindel.

SKAT kunne have forhindret tabet ved at tilbageholde min virksomhed Comitel Internationals momsrefusioner, men valgte ikke at gøre det, som nævnt ovenfor, og lod i stedet svindlen køre videre. Dette var tilsyneladende for at sikre den strafferetlige side af sagen, og under alle omstændigheder var det et bevidst valg fra SKATs side.

Af de dokumenter, hvis eksistens Boris Frederiksen gentagne gange benægtede, kunne man se, at SKAT kaldte svindlen for "de nye momskarruseller" og betegnede dem som "aktuelle og spændende".

Hvis ikke vi tilfældigvis havde haft dokumentationen for SKATs mistanker og kontroller, ville Boris Frederiksen have haft held til at undertrykke disse oplysninger - og herunder oplysningerne om sin egen rolle i forløbet.

Jeg mener, at Boris Frederiksens usande benægtelser og konsekvente undertrykkelse af oplysninger ligger over grænsen for, hvad en advokat kan tillade sig i varetagelsen af klientens interesser.

I straffesagen mod svindlerne oplyste Boris Frederiksen som vidne, at den type af momskarruseller, som sagen handlede om, var på en anden måde, end man tidligere havde set. Det samme oplyste SKATs medarbejdere i deres vidneforklaringer, ligesom også Skatteministeriet oplyste dette til Folketinget. I kontrast hertil står, at Boris Frederiksen i min retssag oplyste til både Østre Landsret og Højesteret som et faktum, at momskarrusellerne var præcis de samme som dem, der hidtil havde været kendt, og at jeg derfor havde handlet uansvarligt ved at tro, at de var usete og dermed mindre sandsynlige.

Jeg mener, at Boris Frederiksens fragåelse af sin egen vidneforklaring ligger over grænsen for, hvad en advokat kan tillade sig i varetagelsen af klientens interesser.

I 2005 indhentede SKAT noget materiale fra en række andre EU-lande om Comitel Internationals salg af varer til virksomheder i disse lande. 9 år senere, dagen før domsforhandlingen i Østre Landsret i efteråret 2014, kom Boris Frederiksen med 150 sider af dette materiale og oplyste, at materialet dokumenterede, at 70 % af Comitel Internationals kunder i andre EU-lande i 2003-2004 havde været "missing traders", dvs.

momssvindlere, der havde købt varerne af Comitel uden moms, videresolgt dem med deres lands moms og derefter tilegnet sig momsen i stedet for at indbetale den til deres skattemyndigheder.

I den forbindelse havde Boris Frederiksen instrueret SKATs medarbejder Mia Pedersen i at medbringe nogle papirer til sin vidneforklaring og bruge dem til at beskylde endnu en af Comitels kunder for at være missing trader. Disse papirer har hverken retten, min advokat eller jeg nogensinde fået at se. Der er tale om et uomtvistet forhold, som bl.a. dommerne i Østre Landsret har overværet. Jeg redegør for dette nedenfor.

I Højesteret blev beskyldningen om handel med svindlere i EU ophøjet til en primær del af Boris Frederiksens sagsførelse, og Boris Frederiksen hævdede andelen af påståede svindlere til 80 %.

Materialet fra Boris Frederiksen viste ikke, at så meget som én eneste kunde faktisk var missing trader. Beskyldningerne herom var baseret på gætværk, kom det frem i SKATs medarbejders vidneforklaring i Østre Landsret. Ikke på noget tidspunkt siden indsamlingen af materialet 10 år tidligere, nemlig i 2005, havde Boris Frederiksen ulejliget sig med at undersøge, om der så havde vist sig at være hold i gætværket.

Faktum er, at en lang række af EU-kunderne stadig eksisterer den dag i dag, at en kunde faktisk fik dækket et moms krav mod myndighederne, og at der ingen oplysninger var om, at nogen af de øvrige faktisk havde vist sig at være missing trader. Dette var grundlaget, hvorpå Boris Frederiksen på statens vegne bad rigets øverste domstol om at lægge til grund, at 80 % af Comitel Internationals EU-kunder var forbrydere.

I Højesterets dom kan man se, at Boris Frederiksens materiale ikke viser, at nogen af kunderne var svindlere, men det skyldes jo kun, at jeg var så heldig, at min advokat kunne endegyldigt tilbagevise beskyldningerne som meget tæt på fri fantasi.

Det ligger efter min opfattelse over grænsen for, hvad en advokat kan tillade sig i varetagelsen af klientens interesser, at Boris Frederiksen på denne måde fremstillede Comitel International som nærmest sovset ind i en paneuropæisk røverrede, vel vidende at det var grundløst at hævde, at der var dokumentation for, at kunderne var svindlere.

Mia Pedersen fremtog under sin vidneforklaring i Østre Landsret pludselig, på Boris Frederiksens anmodning, en stak papirer, som angiveligt skulle handle om en af Comitel Internationals EU-kunder. Boris Frederiksen fik herefter de oplysninger ud af Mia Pedersen, at kunden var et svindelselskab. Denne påstand var helt uunderbygget, og de papirer, der blev fremtaget, er aldrig indgivet til retten og blev ikke forevist retten eller min advokat og mig.

Dette forhold udgør efter min mening også en overtrædelse af de etiske regler for advokater punkt 18.2.

Boris Frederiksen oplyste til retten, at der ikke var budgetter og budgetopfølgning i Comitel International. Men Boris Frederiksen havde selv fremlagt eksempler på budgetter med mine opfølgende noter påført. Så oplyste Boris Frederiksen, at hverken varelager eller transport er forsikrede. Men Boris Frederiksen havde selv fremlagt et bestyrelsesmødereferat, hvori forsikringsdækning var omtalt, og vi kunne fremskaffe policer og anden dokumentation for dette selvfølgelig forhold. Så oplyste Boris Frederiksen, at jeg vidste, at en kunde anviste andre kunder. Men Boris Frederiksen havde selv fremlagt den dokumentation, hvoraf det fremgår, at det var usandt.

Jeg mener, at det ligger over grænsen for, hvad en advokat kan tillade sig i varetagelsen af klientens interesser, at komme med den ene beskyldning efter den anden - i et omfang så massivt, at sagen endte med 1.000 sider processkrifter og 6.000 sider bilag - hvis urigtighed man enten er vidende om eller burde være vidende om, tilsyneladende i håbet om, at jeg og retten ikke ville opdage, at Boris Frederiksen i en række tilfælde selv havde dokumenteret urigtigheden, og at jeg i andre tilfælde ikke kunne modbevise beskyldningerne, eller at retten ville drukne i papir og ikke ville have mulighed for at finde hoved og hale i andet end Boris Frederiksens beskyldninger.

Under domsforhandlingen i Østre Landsret gav SKATs medarbejdere Mia Pedersen, Kenn Hoffmann Jensen og Reino Nielsen vidneforklaringer. De oplyste, at SKAT helt indtil efteråret/vinteren 2004 intet vidste om, at der var tale om svindel i sagskomplekset, og ingen mistanke havde herom, idet SKAT i stedet alene arbejdede med "teser" og "ideer", der kunne gå i alle retninger.

Disse forklaringer var samstemmende og påfaldende enslydende. De var imidlertid i modstrid med Kenn Hoffmann Jensens og Reino Nielsen tidligere vidneforklaringer for Københavns Byret i straffesagen mod de skyldige i sagskomplekset, hvor Kenn Hoffmann Jensen og Reino Nielsen forklarede, at det "hurtigt" gik op for SKAT, at noget var "rivende galt", og at SKAT fik en "bestemt formodning for, at der var tale om momsunddragelse". SKATs medarbejders forklaringer i min sag var også i modstrid med, at det er dokumenteret i sagen, at SKAT siden 2002 havde haft hovedbagmanden under overvågning og løbende kontrol, og at SKAT i foråret 2004 nedsatte en styregruppe, der betegnede sagskomplekset som "de nye momskarruseller".

Uoverensstemmelserne kan vanskeligt have baggrund i andet, end at Boris Frederiksen havde indprentet SKATs medarbejdere vigtigheden af, at mit synspunkt om betydningen af SKATs egne forhold ikke fik næring.

Jeg vil konkludere, at der, som jeg ser det, er et betydeligt retssikkerhedsmæssigt problem i både omstændighederne og forløbet af sagen gennem 7 år. Jeg har påpeget konkrete eksempler, der efter min opfattelse ligger uden for, hvad en advokat kan gøre for at varetage sin klients interesser.

Venlig hilsen

Peer Kølendorf

Comitel A/S

Strandvejen 60

2900 Hellerup

Bilag: Dom Højesteret, Dom Østre Landsret og Dokumentationspakke 3 fra websitet UnfairModpart.dk